

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/180/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110222688
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2011:8110222688.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobkyne: D. J., rod. P., nar. XX.X.XXXX, bytom H. - J., K. X p r o t i žalovanému: KREHEL, s.r.o., so sídlom Strojnícka 10, Prešov, IČO: 36491390, o doplatok minimálnej mzdy, náhradu nemajetkovej ujmy a prísl. takto

r o z h o d o l :

Súd **z a s t a v u j e** konanie o povinnosť priradiť pracovnému miestu žalobkyne tretí stupeň náročnosti pracovného miesta a **z a s t a v u j e** konanie o zaplatenie nemajetkovej ujmy 30.000 Eur.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni 1447,09 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti **z a m i e t a**.

Účastníci **n e m a j ú** nárok na náhradu trov konania.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 86,50 Eur na účet Okresného súdu Prešov v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 13.9.2010 domáhala, aby žalovaný ako jej bývalý zamestnávateľ bol zaviazaný priradiť jej pracovnému miestu manažér predaja PMH a olejov tretí stupeň náročnosti pracovného miesta v zmysle prílohy č. 1 zákonníka práce. Následne žiadala o doplatok mzdy vo výške 2705,33 Eur. Napokon si uplatnila aj nárok na nemajetkovú ujmu v zmysle antidiskriminačného zákona vo výške 30.000 Eur.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil. V písomnom vyjadrení uviedol, že žalobkyni bola vyplácaná len minimálna mzda v súlade s prvým stupňom náročnosti pracovného miesta z dôvodu, že žalobkyňa nemala uzavretú dohodu o hmotnej zodpovednosti. Na pojednávanie sa žalovaný napriek riadnemu a včas doručenému predvolaniu bez ospravedlnenia nedostavil, súd preto s použitím § 101 ods. 2 O.s.p. konal v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, písomným vyjadrením žalovaného, pracovnou zmluvou, okamžitým skončením pracovného pomeru, vyjadreniami Inšpektorátu práce Prešov zo dňa 8.7.2010, 13.8.2010 a 25.2.2011, rozsudok tohto súdu č.k. 17C 205/2010-55 zo dňa 21.2.2011 ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Žalobkyňa bola v pracovnom pomere u žalovaného na základe pracovnej zmluvy od 1.5.2008 do 31.5.2010 vo funkcii manažér predaja PHM a olejov. Dohodnutú mala minimálnu mzdu, podľa pracovnej zmluvy 8.100,- Sk mesačne.

Počas trvania tohto pracovného pomeru žalovaný vyplácal žalobkyni len minimálnu mzdu vo výške podľa platných predpisov, ale od októbra 2009 dokonca prestal žalobkyni uhrádzať aj túto minimálnu mzdu. Nárok na jej zaplatenie si žalobkyňa uplatnila na súde, rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 17C 205/2010-55 zo dňa 21.2.2011 bolo jej žalobe vyhovené. Rozsudok ešte nie je právoplatný. Citovaným rozsudkom bol priznaný žalobkyni nárok len na vyplatenie minimálnej mzdy za obdobie od októbra 2009 do mája 2010.

Podľa vyjadrenia žalobkyne obsahom jej pracovnej náplne nebol len samotný predaj PHM a olejov, ale robila aj pomocné účtovníctvo, skladové hospodárstvo, konkrétne evidenciu predaja PHM a olejov, vykonávala objednávky tovaru a stanovovala ich ceny. Zároveň žalobkyňa uznala, že skutočný rozsah vykonávaných prác u žalovaného nemá čím preukázať a preto súhlasila s tým, aby súd jej priznal druhý stupeň náročnosti jej pracovného miesta. Žalobu o priradenie tretieho stupňa náročnosti pracovného miesta zobrala späť v priebehu konania a žalobu o zaplatenie nemajetkovej ujmy v zmysle antidiskriminačného zákona zobrala späť ešte pred začatím pojednávania. Poukázala na to, že u žalovaného bol v pracovnom pomere aj E. P., ktorý v pracovnej zmluve mal uvedenú ako funkciu obsluhu čerpacej stanice a jemu zamestnávateľ z podnetu Inšpektorátu práce v Prešove pridelil druhý stupeň náročnosti práce.

Zo správy Inšpektorátu práce Prešov zo dňa 25.2.2011 vyplýva, že u žalovaného bola vykonaná inšpekcia práce z podnetu žalobkyne v období od 15.6.2010 do 2.7.2010 a v období od 4.8.2010 do 9.8.2010. Výsledkom šetrenia bolo zistenie, že žalovaný nepridelil pracovnému miestu žalobkyne stupeň náročnosti práce v zmysle § 120 ods. 3 zákonníka práce. Mzda zamestnankyne teda žalobkyne bola vyplácaná iba vo výške, ktorá zodpovedá prvému stupňu náročnosti pracovných miest. Preto inšpekcia práce konštatovala porušenie § 120 ods. 1 zákonníka práce.

V predmetnom stanovisku Inšpektorát práce Prešov uviedol aj to, že v jeho kompetencii nie je určiť konkrétny stupeň náročnosti pracovného miesta manažér predaja PHM a olejov. Zároveň však konštatoval, že práca žalobkyne v tejto funkcii v žiadnom prípade nemôže zodpovedať výkonu len pomocných, prípravných alebo manipulačných prác, čo je prvý stupeň náročnosti pracovných miest podľa prílohy č. 1 k zákonníku práce. Pre tento stupeň sú totiž charakteristické činnosti skutočne iba pomocného charakteru vykonávané pod priamym a neustálym dozorom, bez zodpovednosti za celkový výsledok činnosti zamestnávateľa ako sú napríklad čiastkové úkony spojené s dokladaním tovaru do regálov, práce pomocného robotníka, ktorý iba prináša, drží, manipuluje a teda vypomáha pri práci kvalifikovanému zamestnancovi.

Ohľadom pracovného miesta zodpovedajúceho druhému stupňu náročnosti práce Inšpektorát práce Prešov uviedol, že ide o výkon práce, ktorá je rutinná a jednoducho kontrolovateľná. Jednalo by sa napríklad o obsluhu v obchode (pokiaľ sa nevyžaduje odborné poradenstvo), upratovacie práce, práca v kancelárii, (v podateľni, jednoduché práce pri vedení evidencii), práca jednoduchého remeselníka (výroba kľúčov, práca na píle). Ak by s miestom bola spojená aj hmotná zodpovednosť, potom aj v prípade, ak by išlo len o pomocné práce, patril by takému miestu minimálne druhý stupeň náročnosti pracovného miesta. Hmotná zodpovednosť teda priamo predpokladá pridelenie minimálne druhého stupňa. Nič to však nemení na povinnosti posúdiť celkovú náročnosť práce bez ohľadu na hmotnú zodpovednosť.

Pri pracovnom mieste, ktorému zodpovedá tretí stupeň náročnosti práce Inšpektorát práce Prešov uviedol, že ide o pracovné miesto, ktoré predstavuje relatívnu samostatnosť pri výkone práce, kde sa vyžaduje odbornosť a zodpovednosť za výsledok práce. Jednalo by sa o práce v obchode, pri ktorom sa poskytuje aj odborné poradenstvo alebo o činnosť ekonómky, či mzdárky, remeselné práce spojené s odbornosťou (elektrikár, rezbár) alebo práce niektorých vedúcich zamestnancov, napríklad v

pozícii majster, vedúci predajne a napokon tu spadajú aj ostatní relatívne samostatní zamestnanci ako predajcovia, či obchodní zástupcovia.

Podľa § 118 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. v aktuálnom znení (ďalej len zákonník práce) zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

Podľa § 119 ods. 1 zákonníka práce mzda nesmie byť nižšia ako minimálna mzda ustanovená osobitným predpisom.

Podľa § 120 ods. 1 zákonníka práce zamestnávateľ, u ktorého nie je odmeňovanie zamestnancov dohodnuté v kolektívnej zmluve, je povinný zamestnancovi poskytnúť mzdu najmenej v sume minimálneho mzdového nároku určeného pre stupeň náročnosti práce (ďalej len „stupeň“) príslušného pracovného miesta. Ak mzda zamestnanca v kalendárnom mesiaci nedosiahne sumu minimálneho mzdového nároku, zamestnávateľ poskytne zamestnancovi doplatok v sume rozdielu medzi dosiahnutou mzdou a sumou minimálneho mzdového nároku ustanoveného pre stupeň patriaci príslušnému pracovnému miestu.

Podľa § 120 ods. 3 Zákonníka práce pracovné miesto podľa odseku 1 je súhrn pracovných činností, ktoré zamestnanec vykonáva podľa druhu práce dohodnutého v pracovnej zmluve. Zamestnávateľ podľa odseku 1 je povinný priradiť každému pracovnému miestu stupeň v súlade s charakteristikami stupňov náročnosti pracovných miest uvedenými v prílohe č. 1 podľa najnáročnejšej pracovnej činnosti, ktorej výkon od zamestnanca vyžaduje, v rámci druhu práce dohodnutého v pracovnej zmluve.

Podľa § 120 ods. 4 Zákonníka práce sadzba minimálneho mzdového nároku pre príslušný stupeň je násobkom hodinovej minimálnej mzdy pri ustanovenom týždennom pracovnom čase 40 hodín alebo minimálnej mzdy v Sk za mesiac, ak ide o zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou, ustanovenej osobitným predpisom, a koeficienta minimálnej mzdy,

stupeň koeficient minimálnej mzdy

1 1,0

2 1,2

3 1,4

4 1,6

5 1,8

6 2,0

Príloha č. 1 v zákonníku práce obsahuje charakteristiky stupňov náročnosti pracovných miest

a) pracovné miesto zodpovedajúce prvému stupňu náročnosti práce charakterizuje výkon pomocných, prípravných alebo manipulačných prác podľa presných postupov a pokynov,

b) pracovné miesto zodpovedajúce druhému stupňu náročnosti práce charakterizuje výkon ucelených obslužných rutinných prác alebo odborných rutinných kontrolovateľných prác podľa daných postupov alebo prevádzkových režimov, alebo prác spojených s hmotnou zodpovednosťou; výkon jednoduchých remeselných prác; výkon sanitárnych pracovných činností v zdravotníctve; výkon opakovaných, kontrolovateľných prác administratívnych, hospodárskosprávnych, prevádzkovo-technických alebo ekonomických podľa pokynov alebo ustanovených postupov,

c) pracovné miesto zodpovedajúce tretiemu stupňu náročnosti práce charakterizuje výkon rôznorodých odborných alebo ucelených odborných prác alebo samostatné zabezpečovanie menej zložitých

agend; samostatný výkon individuálnych tvorivých remeselných prác; riadenie alebo operatívne zabezpečovanie chodu zariadení alebo prevádzkových procesov spojené so zvýšenou duševnou námahou s prípadnou zodpovednosťou za zdravie a bezpečnosť iných osôb alebo za ťažko odstrániteľné škody.

Vzhľadom na predmet sporu teda súd konkretizoval len prvé tri stupne náročnosti pracovných miest. Nepochybne vzhľadom na charakter práce žalobkyne sa v jej prípade nejednalo len o prvý stupeň náročnosti, ktorému zodpovedajú len pomocné, prípravné alebo manipulačné práce. Tento záver korešponduje aj so stanoviskom Inšpektorátu práce v Prešove.

Žalobkyňa v priebehu konania súhlasila s pridelením druhého stupňa náročnosti práce, s ktorým sa aj stotožnil súd s prihliadnutím na vyjadrenie Inšpektorátu práce v Prešove. Obrana žalovaného v tom zmysle, že žalobkyňa nemala uzatvorenú dohodu o hmotnej zodpovednosti je irelevantná, keďže v druhom stupni náročnosti práce sú zaradené aj činnosti bez dohody o hmotnej zodpovednosti. Hmotná zodpovednosť môže byť iba jedným z predpokladov na pridelenie tohto stupňa náročnosti, ale nie jediným, pretože rozhodujúce je jednoznačne posúdenie náročnosti pracovného miesta podľa celkovej charakteristiky. Navyše pokiaľ žalovaný prideliť ďalšiemu zamestnancovi E. P., ktorý mal v pracovnej zmluve uvedenú funkciu len obsluhu čerpaceho zariadenia druhý stupeň náročnosti práce, o to viac tento stupeň mal prideliť aj pracovnému miestu žalobkyne.

Žalobkyni teda prináležal mzdový nárok vo výške 1,2 násobku minimálnej mzdy. Minimálne mzda činila od 1.2.2008 sumu 8.100,- Sk mesačne podľa § 9 ods. 3 zákona č. 663/2007 Z.z. o minimálnej mzde.

Od 1.1.2009 minimálna mzda činila 295,50 Eur v zmysle § 1 nariadenia vlády SR č. 422/2008 Z.z. a od 1.1.2010 vzrástla na 307,70 Eur podľa § 1 ods. 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 441/2009 Z.z.

V roku 2008 tak 1,2 násobok minimálnej mzdy 8.100,-Sk činil 9.720,- Sk a teda rozdiel medzi touto sumou a vyplácanou mzdou u žalobkyni činil mesačne 1.620,-Sk (9720 - 8.100).

V roku 2009 činil 1,2 násobok minimálnej mzdy 295,50 Eur sumu 354,60 Eur a mesačný rozdiel tak predstavoval 59,10 Eur (354,6-295,5).

V roku 2010 1,2 násobok minimálnej mzdy 307,70 Eur činil 369,24 Eur a mesačný rozdiel tak predstavoval 61,54 Eur (369,24 - 307,70).

Celkový nedoplatok mzdy tak predstavuje 1447,09 Eur. Za osem mesiacov roku 2008 (od 1.5.2008) je to 12.960,- Sk (8 x 1620), čo pri prepočte konverzným kurzom je 430,19 Eur. Za celý rok 2009 nedoplatok činí 709,20 Eur (12 mesiacov x 59,1). Za obdobie od 1.1.2010 do 31.5.2010 tento nedoplatok predstavuje 307,70 Eur (5 mesiacov x 61,54 Eur).

S poukazom na vyššie uvedené závery súd považoval za dôvodné žalobe vyhovieť v časti o zaplatenie 1447,09 Eur a vo zvyšku, keďže žalobkyňa sa domáhala zaplatenia doplatku vo výške 2705,33 Eur, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O čiastočnom zastavení konania o povinnosť priradiť pracovnému miestu žalobkyne tretí stupeň náročnosti pracovného miesta ako aj o zastavení konania o zaplatení nemajetkovej ujmy súd v dôsledku späťvzatia žaloby rozhodol v zmysle § 96 ods. 1, 2, 3 O.s.p.

Výrok o trovách konania vyplýva z tej skutočnosti, že žiadny z účastníkov nepodal návrh na ich náhradu v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p.

Žalobkyňa bola v konaní osobne oslobodená od súdnych poplatkov. S poukazom na § 2 ods. 2, § 5 ods. 1 písm. h/ a § 8 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších noviel o súdnych poplatkoch súd zaviazal žalovaného na úhradu pomernej časti súdneho poplatku zo žaloby vzhľadom na výsledok sporu, pričom výška súdneho poplatku zo žaloby bola ustálená podľa pol. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov. Predstavuje 6% z prisúdenej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.